

מ"י 31355/01/14 - מדינת ישראל נגד מרדכי זמיר

בית משפט השלום בראשון לציון
מ"י 31355-01-14 מדינת ישראל נ' זמיר
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המבקשים מדינת ישראל
נגד
מרדכי זמיר החשוד

נוכחים:

נציג המבקשת מפקח גיא גונן

החשוד הובא על ידי שב"ס

ב"כ החשוד עו"ד יזהר קונפורטי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני ממנה את עו"ד יזהר קונפורטי מטעם הסנגוריה הציבורית לייצוג החשוד בהליך זה.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ד, 15/01/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

אינני מחייב את נציג המשטרה להשיב על שיטות ואמצעי החקירה.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ד, 15/01/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בערבו של יום זה הובאו לבית המשפט 18 עצורים בעבירות שונות. אני פותח בדברים אלה לפי שהשימוש במונח "פרשה" אינו עומד במבחן המציאות. מדובר במקבץ של מקרים שלא דווקא קיים קשר ביניהם אם כי בחלק מהמקרים ובחלק מהחשודים שהובאו קיים קשר.

לחשוד שלפני קיים קשר ראייתי על פי חומר חקירה לאחרים. מטבע הדברים לא אפרט את אשר מצוי בחומר החקירה אלא אפנה לבמ/1 עסקה 8 עמוד 5 מסעיף ט"ו ואילך. על פי המצוי בחומר החקירה עולה כי קיים חשד סביר הקושר בין החשוד לבין המיוחס לו בבקשה דהיינו עבירות הקשורות באמצעי לחימה.

בהחלטתי כאן מצאתי להתייחס לעניין שהעלה ב"כ החשוד והוא באשר למסוכנות החשוד כפי טענת המשטרה במקרה שלפני וטוען ב"כ החשוד כי טענה זו נסתרת מניה וביה שכן ככל שהמשטרה ערכה חקירה סמויה ממילא עלתה על מעשיו של החשוד ואם היה בהם מסוכנות הרי לא היתה שוקקת על שמריה, משום כך טוען ב"כ החשוד כי אין להעלות טענת מסוכנות.

עניין זה של הפער בין חקירה סמויה לבין חקירה גלויה מצוי בלב ליבו של הנושא בו אנו עוסקים. הטענה שהעלה ב"כ החשוד שובת את הלב אך מבחינה עניינית אין בה ממש. בחקירות כגון חקירה זו פועלת המשטרה בשני מישורים, במישור האחד בחקירה הסמויה על כל אמצעי החקירה שיש למשטרה ובמישור השני בחקירה גלויה לאחר מעצר החשוד ואחרים. מטבע הדברים יודעת המשטרה את פעולותיו של החשוד בחקירה הסמויה, יחד עם זאת לא יהא זה הגיוני ולא סביר וגם לא נכון לבצע מעצרים תוך כדי חקירה מסועפת כפי המקרה שלפני. ברור הוא, שכל שבפקודת זמן מסוימת קיימת וודאות סבירה שאדם יפגע בציבור, הרי חובת המשטרה להתערב ולמנוע סיכון הציבור. אני יכול לומר בבטחה שהמקרה שלפני לא היה כדבר הזה. ונכון עשתה המשטרה משלא חשפה דבר החקירה עת ביצעה מעצרו של החשוד בטרם עת.

אלה שלנושא האמור לעיל משמעות שונה ואחרת. מרגע מעצרו של אדם וחשיפת החקירה דהיינו הפיכתה מסמויה לגלויה עולה חשש אינהרנטי ובמקרה שלפני ממשי לשיבוש החקירה שהרי החשוד יודע במשהו את אשר בידי המשטרה

עמוד 2

לפי שנחקר, יתרה מזו ככל שנחה דעתי כי קיים חשד סביר על פי חומר חקירה הקושר בין החשוד לבין המיוחס לו ממילא עולה תמונת מצב של חשש לשיבוש.

במקרה שלפני קיים חומר חקירה הקושר בין החשוד לבין מעשים חמורים ביותר וכוונתי לעבירות הקשורות באמצעי לחימה על כך הכרוך בכך ועל כל המשתמע מכך. לפיכך אני סבור שעל פי המכלול יש ליתן למשטרה מירב האפשרויות למצות את החקירה תוך שהחשוד מצוי במעצר.

סוף דבר, שאני מורה על הארכת מעצרו של החשוד עד ליום 23/1/2014.

ככל שהנאשם לא ישוחרר עד אז אזי אני מורה לממונה על החקירה להביא החשוד לבית המשפט עד השעה 15:00.

השעה 15:00 איננה שעת פקיעת המעצר, שעת פקיעת המעצר היא כקבוע בחוק הפרשנות.

אל הממונים על החקירה, כמו גם על מעצרו של החשוד, יש לאפשר הכנסת ציוד אישי לחשוד בין אם מצוי הוא ברשות המשטרה בחקירה ובין אם מצוי הוא ברשות שב"ס במעצר.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ד, 15/01/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה